

31989L0608

L 351/34

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

2.12.1989

SMĚRNICE RADY
ze dne 21. listopadu 1989
o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění
správného uplatňování veterinárních a zootechnických právních předpisů

(89/608/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 43 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že v rámci zemědělského sektoru byly v oblasti veterinární a zootechnické zavedeny významné a dalekosáhlé předpisy;

vzhledem k tomu, že dobré fungování společné zemědělské politiky a společného trhu se zemědělskými produkty, stejně jako výhledové zrušení veterinárních kontrol na hranicích s ohledem na dotvoření vnitřního trhu s výrobky, které takovým kontrolám podléhají, vyžaduje posílení spolupráce mezi orgány, které jsou v každém z členských států příslušné pro uplatňování veterinárních a zootechnických předpisů;

vzhledem k tomu, že je proto vhodné vytvořit předpisy, podle nichž si příslušné orgány členských států musejí vzájemně poskytovat pomoc a spolupracovat s Komisí tak, aby bylo zajištěno správné uplatňování veterinárních a zootechnických předpisů, zejména prevencí a odhalováním porušování těchto předpisů a odhalováním všech činností, které jsou nebo se jeví být s nimi v rozporu;

vzhledem k tomu, že tvorba těchto předpisů by měla pokud možno vycházet z ustanovení Společenství stanovených nařízením Rady (EHS) č. 1468/81 ze dne 19. května 1981 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění správného uplatňování celních a zemědělských právních předpisů ⁽⁴⁾, ve znění nařízení (EHS) č. 945/87 ⁽⁵⁾; že je také nutno přihlížet ke specifčnosti hygienických předpisů,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Tato směrnice určuje způsoby, jimiž orgány příslušné v členských státech pro sledování veterinárních a zootechnických předpisů mají spolupracovat s týmiž orgány v jiných členských státech a s příslušnými útvary Komise za účelem zabezpečení dodržování těchto předpisů.

Článek 2

1. Pro účely této směrnice se výrazem

— „veterinární předpisy“ rozumí všechna ustanovení Společenství a ustanovení přispívající k uplatňování předpisů Společenství o zdraví zvířat a o veřejném zdraví ve spojení s veterinárním sektorem, o zdravotních prohlídkách

⁽¹⁾ Úř. věst. C 225, 31.8.1988, s. 4.

⁽²⁾ Úř. věst. C 326, 19.12.1988, s. 28.

⁽³⁾ Úř. věst. C 56, 6.3.1989, s. 7.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 144, 2.6.1981, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 90, 2.4.1987, s. 3.

zvířat, masa a dalších produktů živočišného původu, a také o ochraně zvířat,

- „zootechnické předpisy“ rozumí všechna ustanovení Společenství a ustanovení přispívající k uplatňování zootechnických předpisů Společenství,
- „dožadující orgán“ rozumí příslušný orgán členského státu, který žádá o pomoc,
- „dožádaný orgán“ rozumí příslušný orgán členského státu, který je žádán o pomoc.

2. Každý členský stát sdělí dalším členským státům a Komisi seznam příslušných orgánů uvedených v článku 1.

Článek 3

Povinnost poskytnout pomoc ve smyslu této směrnice se netýká poskytnutí informací nebo dokladů získaných příslušným orgánem uvedeným v článku 1 při výkonu jeho pravomocí na žádost soudního orgánu.

Takové informace nebo doklady však mají být poskytnuty v případě žádosti o pomoc, aniž je dotčen článek 14, ve všech případech, kdy soudní orgán, který musí být za tímto účelem konzultován, k tomu dá svůj souhlas.

HLAVA I

POMOC NA ŽÁDOST

Článek 4

1. Na základě řádně odůvodněné žádosti dožadujícího orgánu dožádaný orgán:

- předá dožadujícímu orgánu všechny informace, osvědčení, doklady nebo jejich ověřené kopie, kterými disponuje nebo které si opatří podle článku 2 a které umožňují prověřit, zda jsou dodržovány veterinární a zootechnické předpisy,
- vhodným způsobem prověří správnost skutečností oznámených dožadující orgánem a o výsledku tohoto šetření dožadující orgán informuje, a to včetně informací, které byly k takovému šetření nezbytné.

2. Za účelem získání těchto informací dožádaný orgán nebo správní orgán, který byl tímto orgánem určen, postupuje tak, jako by plnil své vlastní úkoly nebo jednal na žádost jiného orgánu ze své vlastní země.

Článek 5

1. Na základě žádosti dožadujícího orgánu jej dožádaný orgán, který sleduje platné předpisy členského státu, v němž má sídlo, informuje nebo nechá informovat o všech správních aktech nebo rozhodnutích vydaných příslušnými orgány, které se týkají uplatňování veterinárních a zootechnických předpisů.

2. Žádosti o informaci s uvedením předmětu zákona nebo rozhodnutí, o jejichž sdělení je žádáno, musejí být opatřeny překladem do úředního jazyka nebo do jednoho z úředních jazyků členského státu, v němž má dožádaný orgán sídlo.

Článek 6

Na základě žádosti dožadujícího orgánu dožádaný orgán provádí dozor nebo dá provádět nebo posílit dozor v rámci oblasti své působnosti všude, kde existuje podezření na porušení předpisů, a to zejména:

- a) nad zařízeními;
- b) nad místy, kde se zřizují sklady zboží;
- c) nad ohlášenými pohyby zboží;
- d) nad dopravními prostředky.

Článek 7

Na základě žádosti dožadujícího orgánu mu dožádaný orgán poskytne veškeré relevantní informace, které má k dispozici nebo které získá v souladu s čl. 4 odst. 2, zejména ve formě zpráv a dalších dokladů nebo ověřených kopií či výtahů z takových zpráv nebo dokladů o opravdu zjištěných operacích, které jsou podle názoru dožadujícího orgánu v rozporu s veterinárními nebo zootechnickými předpisy.

HLAVA II

SPONTÁNNÍ POMOC

Článek 8

1. Za podmínek uvedených v odstavci 2 poskytují příslušné orgány každého členského státu spontánně pomoc příslušným orgánům jiných členských států, a to i bez jejich předchozí žádosti.

2. Pokud to příslušné orgány každého členského státu za účelem dodržování veterinárních nebo zootechnických předpisů považují za vhodné,

- a) provádějí nebo nechají provádět dozor uvedený v článku 6;
- b) sdělují co nejdříve příslušným orgánům dalších dotyčných členských států veškeré dostupné informace, zejména ve formě zpráv a dalších dokladů nebo ověřených kopií či výtahů z takových zpráv nebo dokladů, týkající se činností, které jsou nebo se jim jeví být v rozporu s veterinárními nebo zootechnickými předpisy, a zejména způsobů nebo metod používaných při těchto činnostech.

HLAVA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 9

1. Příslušné orgány každého členského státu sdělí Komisi co nejdříve poté, co je samy získají:

a) veškeré informace, které považují za užitečné ohledně

- zboží, které je předmětem transakcí, které jsou v rozporu s veterinárními a zootechnickými předpisy (nebo u něhož je podezření na to, že je předmětem takových transakcí),
- metod a postupů, které jsou používány v rozporu s těmito předpisy (nebo u nichž je podezření na to, že jsou používány v rozporu s těmito předpisy);

b) veškeré informace o nedostacích nebo mezerách v uvedených předpisech, které jsou při jejich uplatňování zjištěny nebo předpokládány.

2. Komise sdělí příslušným orgánům každého členského státu co nejdříve poté, co je sama získá, veškeré informace, které jsou takové povahy, že mohou přispět k dodržování veterinárních nebo zootechnických předpisů.

Článek 10

1. Pokud se příslušné orgány členského státu dozví o operacích, které jsou v rozporu nebo se jeví být v rozporu s veterinárními nebo zootechnickými předpisy a které jsou z hlediska Společenství zvláště významné a zejména,

— pokud se vztahují nebo mohou vztahovat i na další členské státy

nebo

— pokud se zmíněným orgánům zdá být pravděpodobné, že podobné činnosti byly prováděny také v jiných členských státech,

sdělí tyto orgány Komisi co nejdříve, buď z vlastního podnětu, nebo na základě odůvodněné žádosti Komise, všechny relevantní informace, v případě potřeby ve formě dokladů nebo kopií nebo výtahů z dokladů, které jsou nezbytné ke znalosti skutkového stavu a k tomu, aby Komise mohla koordinovat kroky podniknuté členskými státy.

Komise předá tyto informace příslušným orgánům ostatních členských států.

2. Pokud se sdělení uvedená v článku 1 týkají případů, které mohou představovat nebezpečí pro lidské zdraví, a pokud nejsou k dispozici jiné metody prevence, mohou být předmětné informace po kontaktu mezi zúčastněnými stranami a Komisí oznámeny s uvedením důvodů veřejnosti.

3. Informace týkající se fyzických nebo právnických osob jsou podle článku 1 sdělovány jen v rozsahu nezbytně nutném k oznámení činností, které jsou v rozporu s veterinárními a zootechnickými předpisy.

4. Pokud příslušné orgány členského státu použijí odstavec 1, nemusejí sdělovat informace uvedené v čl. 8 odst. 2 písm. b) a v článku 9 příslušným orgánům ostatních dotýčných členských států.

Článek 11

Komise a členské státy v rámci Stálého veterinárního výboru nebo Stálého zootechnického výboru

- obecně prověřují funkčnost systému vzájemné pomoci stanoveného touto směrnicí,
- prověřují relevantní informace sdělené Komisi podle článků 9 a 10 a postupy takového sdělování s ohledem na to, jaké poučení se z nich má vyvodit.

Na základě tohoto šetření Komise podle potřeby navrhuje změny ve stávajících předpisech Společenství nebo vypracování doplňujících ustanovení.

Článek 12

Pro účely uplatňování této směrnice podniknou členské státy všechny kroky nezbytné

- a) k zajištění dobré vnitrostátní koordinace mezi příslušnými orgány podle článku 1;
- b) k vytvoření požadované vzájemné a případné přímé spolupráce mezi orgány, které k tomuto úkolu speciálně zmocní.

Článek 13

1. Tato směrnice nezavazuje příslušné orgány členských států k tomu, aby si poskytovaly vzájemnou pomoc v případech, kde by takovou pomocí byl pravděpodobně dotčen veřejný pořádek nebo jakékoli jiné podstatné zájmy členského státu, v němž tyto příslušné orgány mají sídlo.

2. Jakékoli odmítnutí pomoci musí být odůvodněno.

Článek 14

Místo dokladů uvedených v této směrnici mohou být poskytnuty počítačově zpracované informace v jakékoli formě, které slouží stejnému účelu.

Článek 15

1. Jakákoli informace sdělená v jakékoli formě podle této směrnice je důvěrné povahy. Vztahuje se na ni povinná služební mlčenlivost a požívá ochrany, která se na podobné informace vztahuje jak podle vnitrostátního práva členského státu, který je přijímá, tak podle odpovídajících předpisů vztahujících se na orgány Společenství.

Informace uvedené v prvním pododstavci nesmějí být zejména zaslány žádným jiným osobám než těm, jejichž povinnosti v členských státech nebo v orgánech Společenství vyžadují, aby k těmto informacím měly přístup. Tyto informace nesmějí být využity k jiným účelům, než které jsou stanoveny touto směrnicí, ledaže k tomu orgán, který informace poskytuje, dá výslovný souhlas

a pokud takové sdělení nebo použití informací není v rozporu s předpisy členského státu, v němž sídlí orgán, který informace přijal.

Informace stanovené podle této směrnice se sdělují dožadujícímu orgánu pouze tehdy, pokud to není v rozporu s platnými předpisy členského státu dožádaného orgánu.

Členské státy zabezpečí, aby informace získané v rámci systému vzájemné pomoci zůstaly důvěrné i po uzavření případu.

2. Odstavec 1 nebrání využití informací získaných podle této směrnice při jakýchkoli soudních žalobách nebo soudních řízeních vedených kvůli nedodržování veterinárních a zootechnických předpisů nebo při prevenci a odhalování nedostatků ve vztahu k fondům Společenství.

Příslušný orgán členského státu, který tyto informace poskytl, musí být o takovém využití informován.

Článek 16

Členské státy informují Komisi a další členské státy o dvoustranných dohodách o vzájemné pomoci mezi veterinárními správami uzavřených se třetími zeměmi.

Komise obdobně informuje členské státy o dohodách stejné povahy, které sama uzavírá se třetími zeměmi.

Článek 17

Kromě případných honorářů vyplácených znalcům se členské státy vzájemně zříkají nároků na náhradu výdajů vzniklých při používání této směrnice.

Článek 18

Touto směrnicí zůstává v členských státech nedotčeno uplatňování pravidel o vzájemné právní pomoci v trestněprávních věcech.

Článek 19

Členské státy uvedou do 1. července 1991 v účinnost právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o tom informují Komisi.

Článek 20

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne 21. listopadu 1989.

Za Radu

předseda

H. NALLET